

MORALNA PANIKA

A. G. & S. H.

Teorija medijev in komuniciranja

Cohenova opredelitev moralne panike

- Pojav
- Poročanje medijev o pojavu
- 'Misleči' ljudje moralno ovrednotijo pojav
- Podajanje rešitev
- Soočenje
- Problem ponikne in postane jasen

Modi in Rockerji

[http://www.youtube.com/watch?
v=r61ks18Bd7I&feature=youtu.be&t=3m
17s](http://www.youtube.com/watch?v=r61ks18Bd7I&feature=youtu.be&t=3m17s)

- Narava družbene reakcije je odvisna od informacij, ki so javnosti na voljo
- Mediji ponujajo izkustvo z devianti
- Močna vloga moralnih hudičev

Stuart Hall in 'mugging'

- Umor ali 'nov val zastrašujočega kriminala'?
- Velik pomen interpretacije zbranih informacij za moralno paniko

1. Stopnja

- V kakšni obliki se problem pojavi?
- Kaj je v problemu novega?
- Zakaj in v kakšnih oblikah je to smatrano kot grožnja moralnemu in družbenemu redu

2. Stopnja

- Kdo in kaj je stereotipizirano?
- Kakšen je stereotip?
- Ali je prepoznan ljudski hudič?
- Kakšni dokazi so o pretiravanju, popačenju, napovedi in simbolizaciji?
- Ali mediji postanejo občutljivi na temo?

3. Stopnja

- Kdo so te moralni podajalci mnenj?
- Ali vodijo , sledijo ali delujejo vzporedno z mediji?
- Kakšne usmeritve, slike in razlage so vidne?

4. Stopnja

- Kdo poda strokovno znanje za določen problem?
- Na podlagi česa podajajo svojo ekspertno mnenje?
- Ali so ta mnenja (expertise) akreditirane s strani medijev?

5. Stopnja

- Kakšne rešitve so ponujene in od koga?
- Kateri ukrepi so uvedeni in s strani koga?
- Zaradi česa so učinkovite in ali so simbolične?

6. Stopnja

- Kdaj in zakaj se skrb konča?
- Ali se lahko ponovi?
- Kakšen status pridobi problem?

7. Stopnja

- Kakšne so dolgoročne posledice problema?
- Kako je to povezano z bivšimi ali bodočimi problemi?

Atribucijski model moralne panike

- V konceptih moralne panike se pojavljata strah in panika
- Goode & Ben-Yehuda poskušata premakniti moralno paniko v bolj konstruktivistični pristop
- Družbeno konstruktivistični pristop kritizira sklepanja, da sociologija lahko definira, meri, razlaga in predpisuje rešitve za družbene probleme. (Spector & Kitsuse 1977)

Podajanje trditev in množični mediji

- Pojmovanje, da so družbeni problemi neke vrste stanje mora biti ovrženo → gre za dejavnost (**dejavnost podajanja trditev**)
- Študija družbenih problemov je osnovana na upoštevanju pojava, narave, vzdrževanja podajanja trditev in ustreznih dejavnosti.
- Skoraj vsakdo lahko postane podajalec mnenja, če se lahko vključi v javne arene.
- Arene imajo omejeno kapaciteto in stalno ustvarjajo tekmovanje za pozornost.
- Uspešni problemi prehajajo iz arene v areno in ob tem nabirajo podporo medijev, politike in vladnih služb

Goode in Ben-Yehuda: Moralna panika

- Moralna panika pušča vidne posledice na moralnih vrednotah, pravnemu sistemu in družbi.
- Podajalci trditev so ključni za ta proces, zlasti v obliki družbenih gibanj.
- Gibanja znotraj moralne panike so temeljno iracionalna, opazna so ko družbo zadane neke vrste vročica, katere lastnosti so povečana čustvenost, strah, trepet, živčnost, sovražnost in velik občutek pravičnosti.
- Družbeni problemi se od moralne panike razlikujejo po tem, da jim manjka nek **ljudski hudič**, panične reakcije ali divja nihanja skrbi.

Moralno paniko sestavlja 5 skupnih kriterijev:

- **Skrb**
- **Sovražnost**
- **Konsenz**
- **Disproporcionalnost**
- **Nestanovitnost**
- Da nekaj priznamo kot moralno paniko mora nek

- Primer, kjer vsi te kriteriji niso bili izpolnjeni je AIDS.

Avtorji raziskav so identificirali 3 modele moralne panike:

- 1. »**grasroots**« model, pri katerem panika izhaja iz splošne publike, ki izraža razširjeno, četudi napačno skrb.
- 2. »**elitistični**« model, kjer elite same ustvarijo strah, skrb in paniko med ljudstvom za problem, za katerega vedo, da ni tako škodljiv družbi.
- 3. model »**interesne skupine**«, ki pravi, da uveljavljanje moči pri ustvarjanju in vzdrževanju moralne panike po vsej verjetnosti izhaja iz srednjega kroga moči in statusa, ne pa iz elite.

Jenkins: intimni sovražniki

- Zavrača elitistični model moralne panike in podpira teorijo interesnih skupin.
- Odkrije, da so glavni igralci podajalci trditev. To so individualci kot so člani parlamenta in moralni interpreti (ne pa mediji)
- Sprejme pomembnost družbene živčnosti, ki jo jemlje kot preddispozicijo panike v družbi kot celoti.
- **Zavrača možnost, da bi mediji lahko ustvarili moralno paniko.**
- Tako pri Jenkinsu kot tudi pri Goodu in Ben-Yehudi lahko opazimo, da podajo veliko večjo vlogo podajalcev trditev kot pa medijem (za razliko od Cohena in Halla).

Dva modela, en projekt

- Thompson vidi jasno razliko med modeloma moralne panike, ki sta se razvila v Angliji ali v ZDA.
- Ameriška tradicija poudarja politiko družbenih gibanj, med tem ko angleški pristop poudarja družbeno živčnost
- Ameriška dela zarisujejo vlogo podajalcev trditev.
- Poudarek na pluralnosti interesov in družbenih problemov pa preprečuje prepoznavo številčnosti ali hitro zaporedje moralnih panik v določenem obdobju. Zaradi tega tudi podcenjujejo pomembnost množičnih medijev.